

**Roca dels Arcs.
Navarro (V, 195 m)**

Primera ascensió:
P.Masip "Nifo" i F.Sandiumenge (abril de 1980)

Material:
8 cintes , vagues per savines, joc de tascons i joc de friends.

- ◊ clau
- + espit

A l'esquerra de la popular Camel, just quan la paret de la Roca dels Arcs canvia d'orientació i comença a mirar descaradament cap al sud s'enfila la Navarro. Una via de tall clàssic, vertical i assequible. Pràcticament desequipada, és una bona opció per practicar l'autoprotecció alhora que gaudim d'un bon calcari i un entorn genial.

- Via: Navarro
- Zona: Vilanova de Meià – Roca dels Arcs
- Dificultat: V (D+)
- Llargària: 195 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via pràcticament desequipada. 2 espits i 3 claus. Primera reunió equipada amb 1 espit i dos burins. Segona reunió equipada amb dos parabolts amb anella i la resta en bones savines.
- Material: 8 cintes exprés, joc de friends, joc de tascons, vagues per savines i una plaqueta recuperable.
- Orientació: Sud-est

Aproximació:

Aparquem un cop passat el pont. Hem de baixar cap al riu i creuar-lo. Un cop a la vessant contraria prendrem un corriol força marcat. Quan la paret canvia d'orientació ens haurem de fixar en un sostre evident a uns 20 metres del terra. La via comença per una placa a la dreta del sostre. Hi ha el nom escrit a l'inici.

L1(IV+)

L'inici de la via està situat sota la part dreta un sostre allargat a uns 20 metres del terra. Trobarem el nom escrit i un parell de metres més amunt un cap de burí, al que podem posar una plaqueta (efecte psicològic). Els primers metres transcorren per una bonica placa vertical, amb molt cantell. Anirem en lleugera tendència a la dreta per tal d'acabar assolint una fissura molt evident. Abans però trobarem un parell de claus. La fissura admet tant friends com tascons. Superarem unes llastres per passar a la dreta de la fissura i arribar a una petita lleixa. Des d'aquí prenem una nova fissura que puja recte amunt. A la part alta de la fissura es troba el pas més complicat del llarg: un petit diedre obert que ens obliga a fer un pas atlètic per pujar peus (les millors presses per les mans són a la banda dreta). Un cop superat aquest pas arribem a la reunió que és força incòmoda (un espit i dos burins). 35 metres. Un cap de burí i dos claus.

L2(V)

Des de la reunió es veu l'espit que protegeix el pas clau del llarg, uns 8 metres per sobre d'aquesta. Sortim de la role cap a la dreta i recte amunt en direcció a l'espit. Els cantells són molt bons, però és difícil de protegir fins l'assegurança, així que tenim una sortida una mica exposada.

Un cop xapat l'espit hem de superar un sostret, amb bon cantell; el pas és més impressionant que difícil. Un cop fet, quedem sobre una magnífica placa vertical, amb bones presses. L'escalem en direcció cap a una savina, pel camí trobarem un clau. Un cop llaçada la savina la placa tomba i ens resta una agradable escalada de IV grau fins la reunió, que es fa a una petita feixa (dos parabolts amb anella). 50 metres. Un espit i un

clau.

L3(II)

Fem un canvi de reunió, anant cap a l'esquerra fins una molt bona savina.

L4(V)

De nou veiem des de la reunió l'espit que protegeix el pas clau de la tirada. Escalarem directe cap allà per una bonica placa. El pas clau és una nova panxa. Si tenim una mica de fe trobarem bon cantell per superar-la. El més difícil serà pujar peus, però hi ha una regleta per les mans un xic més amunt que ens ajudarà a fer el pas.

Un cop superat la placa es tomba. Hi ha un pont de roca gegant anant un xic cap a l'esquerra. Acabarem de superar un darrer ressalt i entrarem a la feixa. Hem d'anar una mica en diagonal a la dreta fins fer la reunió sobre una altra savina. A la roca hi ha dibuixada una sageta. 40 metres. Un espit i un pont de roca.

L5(V)

Aquest darrer llarg s'inicia per una placa inclinada amb molt bona roca. Escalarem seguint un arc característic uns metres per la dreta d'aquest. Quan ens trobem relativament aprop d'un petit sostre anirem flanquejant cap a la dreta. La via original segueix el flanqueig per acabar sortint pel lloc més fàcil. Nosaltres vam tirar amunt just per on s'acaba el sostre, anant a escalar per la dreta d'uns fissura que ens permet protegir el tram amb alguna garantia. Haurem de superar una darrera panxeta, a l'alçada de la fissura i després seguir un xic a la dreta per muntar la reunió a una savina. 40 metres. Llarg net.

Descens:

Seguirem un corriol cap a la dreta que baixa fins arribar a la carretera.

El que més m'ha agradat:

- Bona via per practicar l'autoprotecció.
- Vertical i assequible, amb passos puntuals una mica més difícils.
- Molt bona roca en conjunt.

El que no m'ha agradat tant:

- Primera reunió incòmoda, amb dos burins una mica castigats.
- Sortida de la primera reunió fàcil però exposada.
- Llàstima de la feixa que li resta continuïtat i caràcter a la via.